

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 166

De Tien Geboden

De tien geboden die in Exodus 20:1-17 zijn opgetekend, vormen een eigen deel van de waarheid. Zij zijn afgezonderd van de rest van de wet door uitspraken als: 'Hij schreef op de tafelen de woorden van het verbond, de Tien Woorden' (Ex. 34:28). Zie ook Deuteronomium 4:13 en 10:4. Dit onderscheid wordt gemaakt omdat deze geboden de tien voorwaarden of verplichtingen uitmaakten van het verbond dat God met het volk Israël heeft gesloten. Als aan deze voorwaarden werd voldaan, zouden de afstammelingen van Israël een kostbare bezitting zijn, méér dan alle andere volken, een koninkrijk van priesters en een heilige natie. Er is nooit een lucratiever overeenkomst aan enige samenhangende groep mensen aangeboden, dan wat God aan Israël bij de Sinai voorstelde. Israël begin geen fout door deze te aanvaarden. Er werden pas fouten gemaakt toen het volk Israël er niet in slaagde zich aan de voorwaarden te houden.

Zoals we eerder hebben opgemerkt, zijn de voorwaarden van het verbond bekendgemaakt in wat de Schrift 'de tien geboden' noemt. In de Bijbel bestaat er geen enkel onderwerp waarover zoveel misvattingen en onbegrip bestaat als over deze decaloog. Dit verkeerde begrip vloeit voort uit de halsstarrige drang binnen het christendom om van de tien geboden, het onze Vader en de drieëntwintigste Psalm de meest essentiële onderdelen van Gods Woord te maken. Aangezien het onderhouden van enkele geboden, het uitspreken van gebeden en het zingen van liederen in alle religies essentiële onderdelen zijn, vinden velen zich behoorlijk christelijk als hun geboden, hun gebeden en hun psalmen aan de Bijbel zijn ontleend.

Zagen de mensen maar in dat de tien geboden voorwaarden van het verbond (de overeenkomst) tussen God en Israël waren! Dan zouden veel verkeerde opvattingen over de wet oplossen. De waarheid over de tien geboden wordt vrijwel volkomen genegeerd, ondanks de duidelijke uitspraak in Deuteronomium 4:13, 'Hij maakte u het verbond bekend, dat Hij u gebod te houden, de Tien Woorden, en Hij schreef ze op twee stenen tafelen.'

Aangezien men in deze wereld heel algemeen gelooft dat men gunsten en zegeningen van God kan ontvangen door zich aan bepaalde wetten te houden en bepaalde werken te doen, beleven veel mensen genoeg aan geboden als 'raak niet, smaak niet, roer niet aan' (Col. 2:21). Alle godsdiensten lijken twee principes wel gemeen te hebben: gehoorzaam de geboden die wij opleggen en doe de werken die wij voorschrijven. Ze verschillen alleen in wat die regels inhouden die gehoorzaamd moeten worden en wat de daden zijn die moeten worden gedaan.

Op dit punt verschilt het geloof dat gericht is op Jezus Christus van alle andere religies. Dit geloof zegt: 'Laat dan niemand u blijven oordelen inzake eten en drinken of op het stuk van een feestdag, nieuwe maan of sabbat' (Col. 2:16). Toewijding aan Jezus Christus maakt iemand vrij, geeft hem de ruimte en biedt de grootste zegeningen aan 'hem, die niet werkt, maar zijn geloof vestigt op Hem, die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid' (Rom. 4:5).

Door de overgrote meerderheid van de christenen wordt tegenwoordig gedacht dat de Bijbel een boek over ethiek is, een boek over moraal, dat aan de mensheid gegeven is met het speciale doel om mensen te vertellen wat goed en verkeerd is, wat onder alle omstandigheden wel of niet gedaan behoort te worden en in het bijzonder wat de religieuze rituelen en ceremoniën zijn die verricht moeten worden om God te eren. Zij openen daarom de Bijbel en verwachten daarin al deze dingen te vinden, met voorbeelden bij alle voorschriften. Maar zij vinden niets van dien aard in Genesis of in de eerste helft van Exodus. Pas als zij halverwege Exodus komen en een kort gedeelte vinden waarin de meeste verzen beginnen met 'gij zult' en 'gij zult niet' krijgen zij de indruk uiteindelijk gevonden te hebben waarnaar zij op zoek waren – een leefregel, een ethische code, een lijst met alle dingen die moreel of immoreel zijn.

Aangezien in de tien geboden maar erg weinig onderwerpen betreffende het gedrag en het leven aan bod komen, hebben velen er werk van gemaakt door oprekken, toevoegen en analoog toepassen voor elke moreel dilemma waar iemand tijdens zijn leven mee te maken kan krijgen een regel te vinden. Ik heb geschriften gezien van mensen die in staat bleken om het expliciete gebod 'ga op zondag naar de kerk' te

ontdekken in de woorden van het vierde gebod: 'gedenk de sabbatdag, dat jij die heiligt.'

De grote Abraham Lincoln heeft eens gezegd: 'de Bijbel is het grootste boek in de wereld. Als we de tien geboden niet hadden die daarin staan, zouden we het verschil tussen goed en kwaad niet kennen.'

Alle respect voor Lincoln, maar hij had het helemaal bij het verkeerde eind met de gedachte dat onze moraal alleen zou voortkomen uit de tien geboden. Als we de data nemen uit de chronologie van bisschop Ussher, moeten we erop wijzen dat het menselijk ras al ten minste 2.500 jaar op aarde was voordat God de tien geboden aan Israël gaf. Kunnen we er in alle redelijkheid van uitgaan dat het menselijk ras al 100 generaties leefde zonder morele code, zonder het verschil te kennen tussen goed en verkeerd?

Korte tijd voordat de wet op de Sinaï werd gegeven, was het voor Mozes noodzakelijk geworden om uit het volk Israël ongeveer 80.000 mannen te kiezen die God vreesden, die betrouwbaar waren en die winstbejag haatten. Zij moesten oversten van duizend, oversten van honderd, oversten van vijftig en oversten van tien worden (Ex. 18:21). Het blijkt duidelijk dat Mozes geen moeite hoefde te doen om zoveel mannen te verzamelen. Dit waren mannen die de waarheid liefhadden en winstbejag haatten, al voordat God had gezegd: 'gij zult geen valse getuigenis spreken,' of 'gij zult niet begeren.'

Denk eens aan het verhaal van Kaïn. Wist hij dat het fout was, dat het een tegen God gerichte daad was, toen hij zijn broer Abel doodde? Natuurlijk wist hij dat. En dat gebeurde meer dan tweeduizend jaar voordat God aan Israël had gezegd 'gij zult niet doodslaan.' Denk ook eens aan farao in Genesis 12. Hij wist heel goed dat hij geen verhouding kon aangaan met Saraï, de vrouw van Abraham, zonder tegen God te zondigen (Gen. 12:10-20) en toch was dat 400 jaar voordat God tegen Mozes zei: 'gij zult niet echtbreken.' Ook Abimelek, de koning van Gerar, wist dat hij gevaar had gelopen een grote zonde te begaan als hij de vrouw zou hebben aangeraakt die hij had genomen, omdat zij de vrouw was van een andere man (Gen. 20:4-6). Dit beseftte hij ondanks het feit dat de tien geboden pas vier eeuwen later werden gegeven.

Waar hadden deze mensen hun kennis van goed en verkeerd tegenover God vandaan? Het antwoord is heel eenvoudig, aangezien in Gods Woord ons wordt verteld dat de mens naar Gods beeld en gelijkenis is geschapen. Een moreel beeld van God is op deze wijze de mens ingeprent, zodat Gods eigen opvattingen over goed en verkeerd deel is gaan uitmaken van alle menselijke wezens. Vele mensen doen hun best dat beeld te veranderen, ja zelfs om dat uit te wissen, maar het blijft in

stand en het prikkelt de mens elke keer als hij verkeerd doet. Zo komt het dat mensen die nog nooit van de Bijbel hebben gehoord toch voldoende kennis hebben van wat recht en wat krom is; het is voldoende duidelijk om elk excuus voor altijd uit hun hart te verwijderen. Paulus verklaart dit als volgt:

Wanneer toch heidenen, die de wet niet hebben, van nature doen wat de wet gebiedt, dan zijn dezen, ofschoon zonder wet, zichzelf tot wet; immers, zij tonen, dat het werk der wet in hun harten geschreven is, terwijl hun geweten medegetuigt en hun gedachten elkander onderling aanklagen of ook verontschuldigen (Rom. 2:14,15).

Zelfs als mensen ijdel zijn in hun denken en zelfs als zij de God waarvan zij weten dat Hij er is, weigeren te erkennen, en zelfs als zij verduisterd zijn in hun onnozele hart, wordt de goddelijke openbaring die de mens zoveel kennis heeft gegeven dat hij geen excuus meer over heeft, absoluut niet weersproken (zie Rom. 1:19-23). We moeten niet kijken naar de mensen die God heeft overgegeven aan onreinheid (Rom. 1:24), die God heeft overgegeven aan walgelijke hartstochten, die God geen plaats meer geven in hun kennis (Rom. 1:28) en die door God zijn overgegeven aan een verwerpelijk denken om dingen te doen die niet behoren en vervolgens naar hen wijzen om steun te vinden voor de verkeerde gedachte dat zij geen licht of waarheid van God hebben ontvangen. De Bijbel spreekt dat tegen. Geen enkel mens heeft ooit op deze aarde geleefd die niet geweten heeft dat alle daden waarvoor de mens de tweede dood zal ondergaan, verkeerd zijn in de ogen van God. Zie Openbaring 21:8 voor een opsomming van deze zonden.

De feiten die we in Gods Woord vinden vanaf Genesis 1:1 tot Exodus 19 zijn voldoende om aan te tonen dat tijdens de 2.500 jaar die voorafgegaan zijn aan het geven van de tien geboden aan Israël, de mensen wisten dat daden als moord, diefstal, overspel en liegen zonden waren tegen God. Velen die in die tijd hebben geleefd, hebben zich angstvallig afzijdig gehouden van al dergelijke daden, maar anderen, zelfs al kenden ze het oordeel van God dat zij die deze dingen doen de dood verdienen, deden ze niet alleen zelf, maar het deed ze genoeg als anderen hetzelfde deden, zoals Paulus dat tot uitdrukking heeft gebracht in Romeinen 1:32.

Laat het daarom duidelijk zijn dat wanneer wij, als leraren van Gods Woord, zeggen dat de wet aan Israël is gegeven en aan geen enkele andere natie, daarmee absoluut niet bedoeld wordt dat wij vrij zijn om elke walgelijke zonde te begaan die de wet verboden heeft. Als we benadrukken dat de gelovige van deze tijd niet onder de wet is, betekent dat geenszins dat we vrij zijn om afgoderij te bedrijven, te moorden, liegen, stelen, begeren. Alle dingen die verboden waren in de tien

geboden, zijn zondig en zij blijven zondig voor alle mensen in alle tijden. Zij waren al verkeerd voordat de wet gegeven werd; zij werden niet opeens verkeerd omdat God gezegd heeft: 'gij zult niet.' We moeten daarom alle vooroordelen, vooronderstellingen en tradities aan de kant zetten en met een frisse blik naar elk van deze geboden kijken, waarbij we steeds in gedachten houden dat het hier gaat om de voorwaarden van een verbond of een overeenkomst die God is aangegaan met de kinderen van Israël. De hele wet is in zijn geheel een bijzondere reeks regelingen voor een afzonderlijk volk. Deze waren voldoende om het gedrag van een Israëliet te regelen in alle omstandigheden waarin hij terecht kon komen in de kleine, beperkte wereld van Israël waarin hij leefde.

We zullen dit onderwerp in volgende studies voortzetten.